

e) Modificar els aspectes procedimentals i de gestió del tribut.

f) Modificar els terminis de presentació de declaracions.

g) Establir els coeficients per aplicar el que preveu l'article 15.10 d'aquesta Llei.

2. La Llei de pressupostos generals de l'Estat estableix els incentius fiscals pertinents en relació amb aquest impost, quan així sigui convenient per a l'execució de la política econòmica. En particular, la inversió s'estimula mitjançant deduccions en la quota íntegra fonamentades en l'adquisició d'elements de l'immobilitzat material nous.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

4527 REIAL DECRET LEGISLATIU 5/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents. («BOE» 62, de 12-3-2004.)

I

La disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents, en la redacció feta per la disposició final divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estableix que el Govern ha d'elaborar i aprovar en el termini de 15 mesos a partir de l'entrada en vigor de la dita Llei els textos refosos de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre la renda de no residents i de l'impost sobre societats.

Aquesta delegació legislativa té l'abast més limitat dels que preveu l'apartat 5 de l'article 82 de la Constitució, ja que se circumscriu a la mera formulació d'un text únic i no inclou autorització per regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Aquesta habilitació té per finalitat dotar de més claredat el sistema tributari mitjançant la integració en un únic cos normatiu de les disposicions que afecten aquests tributs, per contribuir amb això a augmentar la seguretat jurídica de l'Administració tributària i, especialment, dels contribuents.

En exercici d'aquesta autorització, s'elabora aquest Reial decret legislatiu, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

II

La Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» el 10 de desembre de 1998, va respondre a la necessitat de configurar una norma que regulés, de manera unitària, la tributació dels no residents en els impostos sobre la renda, la coneguda tradicionalment com a subjecció per «obligació real de contribuir», a causa de la creixent internacionalització de les relacions econòmiques i la integració progressiva d'Espanya a la Unió Europea.

La Llei 41/1998, de 9 de desembre, des de la seva entrada en vigor l'1 de gener de 1999, ha experimentat modificacions importants, entre les quals es poden destacar les introduïdes per les normes següents:

a) La Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, que va incorporar un nou article a la Llei 41/1998, de 9 de desembre, sobre la deducció de pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques quan un contribuent adquireix la seva condició per canvi de residència i va canviar la redacció del càlcul de la base imposable corresponent als guanys patrimonials.

b) La Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que va establir nous supòsits d'exempció en l'impost sobre la renda de les persones físiques que, per la interrelació existent entre les dues normatives, va repercutir en l'article 13 de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, i va equiparar, per a determinats supòsits, els tipus de gravamen en l'impost sobre la renda de no residents amb els tipus de retenció existents per a residents.

c) La Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que va establir un nou tipus de gravamen per als rendiments del treball percebuts per treballadors de temporada.

d) La Llei 46/2002 esmentada, de 18 de desembre, que ha estat la que ha originat la reforma més substancial en el text de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, des que va entrar en vigor. Amb aquesta es va pretendre millorar tècnicament el text anterior a la vista de l'experiència que ha proporcionat la seva aplicació, alhora que es van incorporar algunes qüestions que no estaven expressament regulades anteriorment, com ara les definicions de cànons o pensions o el règim d'entitats en atribució de rendes.

e) Finalment, la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, ha introduït determinades modificacions com a conseqüència de l'aprovació de la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànons efectuats entre societats associades de diferents estats membres, amb un règim transitori específic per a cànons. D'altra banda, també s'han exclòs de l'obligació de retenir i ingressar a compte les missions diplomàtiques o oficines diplomàtiques d'estats estrangers.

III

En el text aprovat per aquest Reial decret legislatiu, la Llei 41/1998, de 9 de desembre, es refon amb les normes següents:

a) La Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que va regular a la disposició addicional quarta les normes sobre retencions i altres qüestions relatives a actius financers i altres valors mobiliaris. Aquesta norma s'incorpora als apartats 2 i següents de l'article 53 del text refós.

b) La Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que, a l'article 24, va establir la possibilitat de regular per reglament les obligacions de retenció i ingrés a compte que podien incumbir a determinades entitats o als mateixos participants en els casos de transmissions o reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva en mans de contribuents no residents. Aquesta regulació s'incorpora a l'apartat 1 de l'article 53 del text refós.

c) La Llei 6/2000, de 13 de desembre, que, a l'apartat quatre de l'article 23, va regular el tractament en l'impost sobre la renda de no residents de les operacions de reduc-

ció de capital amb devolució d'aportacions als socis i de devolució de la prima d'emissió. Aquesta regulació s'incorpora a l'apartat 4 de l'article 31 del text refós.

e) La Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, que ha modificat la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, amb l'establiment de l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte per als representants de les entitats asseguradores que operin en règim de lliure prestació de serveis a Espanya, a què es refereixen l'article 86.1 i la disposició addicional dissetena de la Llei 30/1995 esmentada, de 8 de novembre.

f) Finalment, amb la finalitat d'aconseguir més claredat, es desglossa la regulació actual en un sol article del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents als articles 40 a 45 d'aquest text refós.

IV

Convé assenyalar que no s'integren en el text refós, per raons de sistemàtica i coherència normativa, les normes de caràcter fiscal que, pel seu contingut especial des d'un punt de vista subjectiu, objectiu o temporal, no escau refondre amb la normativa de caràcter i abast generals. Aquest és el cas d'aquelles la refosa de les quals en aquest text originaria una dispersió de la normativa que contenen perquè afecta diferents àmbits i diversos impostos com és, per exemple, la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives; la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries; la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge; la disposició addicional divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, relativa als préstecs de valors, o la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, referides a participacions preferents i instruments de deute.

Tampoc no s'hi integren les disposicions reguladores dels esdeveniments d'especial interès públic, com ara, per exemple, l'Any Sant Compostel·là 2004 o la Copa Amèrica 2007.

V

Aquest Reial decret legislatiu conté un article, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una disposició final.

En virtut del seu article únic, s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

La disposició addicional única estableix que les referències que altres normes facin a la Llei 41/1998, de 9 de desembre, s'han d'entendre fetes a l'articulat del text refós que s'aprova.

La disposició transitòria única assenyala que fins a l'1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, continua vigent un determinat precepte de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, i que fins a la data esmentada les referències efectuades en el text refós als preceptes de la nova Llei general tributària s'han d'entendre fetes als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, en els termes que disposava la Llei 41/1998, de 9 de desembre.

La disposició derogatòria única recull les normes que es refonen en aquest text, sense perjudici de les altres que, sent també objecte de refosa, són derogades en els reials decrets legislatius que aproven els textos refosos de les lleis dels impostos sobre la renda de les persones físiques i sobre societats, perquè afecten en més mesura un d'aquests impostos.

Finalment, la disposició final única estableix que l'entrada en vigor del Reial decret legislatiu i del text refós que s'aprova és l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat d'alguns casos excepcionals derivats de l'entrada en vigor de la nova Llei general tributària i de la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny de 2003.

El text refós que s'aprova està compost per 53 articles, agrupats en un capítol preliminar i vuit capítols, una disposició transitòria i dues disposicions finals.

Així mateix, el text refós inclou al començament un índex del contingut, l'objecte del qual és facilitar la utilització de la norma pels seus destinataris mitjançant una ràpida localització i ubicació sistemàtica dels seus preceptes.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 5 de març de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.*

S'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, que s'insereix a continuació.

Disposició addicional única. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions a la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries, s'han d'entendre fetes als preceptes corresponents del text refós que aprova aquest Reial decret legislatiu.

Disposició transitòria única. *Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

Fins a l'1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària:

a) Conserva la seva vigència l'article 9.3 de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries.

b) Les referències efectuades, en el text refós que aprova aquest Reial decret legislatiu, als preceptes de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, s'han d'entendre fetes als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, en els termes que disposava la Llei 41/1998, de 9 de desembre.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Llevat del que disposa la disposició transitòria única anterior, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret legislatiu queda derogada, amb motiu de la seva incorporació al text refós que s'aprova, la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries, amb excepció de la disposició addicional segona, que conserva la seva vigència.

2. La derogació de les disposicions a què es refereix l'apartat 1 no perjudica els drets de la hisenda pública

respecte a les obligacions tributàries meritades durant la seva vigència.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret legislatiu i el text refós que aprova entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», amb excepció del que disposen els apartats següents.

2. Els articles 10.3 i 18.1.b) del text refós entren en vigor el dia 1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. L'article 25.1.i) del text refós entra en vigor el dia 1 de gener de 2005, data a la qual es refereix la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànon efectuat entre societats associades de diferents estats membres.

Madrid, 5 de març de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

TEXT REFÓS DE LA LLEI DE L'IMPOST SOBRE LA RENDA DE NO RESIDENTS

Índex

Capítol preliminar. Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació.

- Article 1. Naturalesa i objecte.
- Article 2. Àmbit d'aplicació.
- Article 3. Normativa aplicable.
- Article 4. Tractats i convenis.

Capítol I. Elements personals.

- Article 5. Contribuents.
- Article 6. Residència en territori espanyol.
- Article 7. Atribució de rendes.
- Article 8. Individualització de rendes.
- Article 9. Responsables.
- Article 10. Representants.
- Article 11. Domicili fiscal.

Capítol II. Subjecció a l'impost.

- Article 12. Fet imposable.
- Article 13. Rendes obtingudes en territori espanyol.
- Article 14. Rendes exemptes.
- Article 15. Formes de subjecció.

Capítol III. Rendes obtingudes mitjançant un establiment permanent.

- Article 16. Rendes imputables als establiments permanents.
- Article 17. Diversitat d'establiments permanents.
- Article 18. Determinació de la base imposable.
- Article 19. Deute tributari.
- Article 20. Període impositiu i meritació.
- Article 21. Declaració.
- Article 22. Obligacions comptables, registrals i formals.
- Article 23. Pagaments a compte.

Capítol IV. Rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

- Article 24. Base imposable.
- Article 25. Quota tributària.
- Article 26. Deduccions.

Article 27. Meritació.

Article 28. Declaració.

Article 29. Obligacions formals.

Article 30. Retencions.

Article 31. Obligació de retenir i ingressar a compte.

Article 32. Obligacions de retenció sobre les rendes del treball en cas de canvi de residència.

Article 33. Inversions de no residents en lletres del Tresor i en altres modalitats de deute públic.

Capítol V. Entitats en règim d'atribució de rendes.

Article 34. Entitats en règim d'atribució de rendes.

Secció 1a Entitats en règim d'atribució de rendes constituïdes a Espanya.

Article 35. Entitats que realitzen una activitat econòmica.

Article 36. Entitats que no realitzen una activitat econòmica.

Secció 2a Entitats en règim d'atribució de rendes constituïdes a l'estranger.

Article 37. Entitats en règim d'atribució de rendes constituïdes a l'estranger.

Article 38. Entitats amb presència en territori espanyol.

Article 39. Entitats sense presència en territori espanyol.

Capítol VI. Gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents.

Article 40. Subjecció.

Article 41. Base imposable.

Article 42. Exempcions.

Article 43. Tipus de gravamen.

Article 44. Deduïbilitat del gravamen.

Article 45. Meritació i declaració.

Capítol VII. Opció per a contribuents residents en altres estats membres de la Unió Europea.

Article 46. Opció per a contribuents residents en altres estats membres de la Unió Europea.

Capítol VIII. Altres disposicions.

Article 47. Successió en el deute tributari.

Article 48. Responsabilitat patrimonial del contribuent.

Article 49. Infraccions i sancions.

Article 50. Ordre jurisdiccional.

Article 51. Liquidació provisional.

Article 52. Deducció de pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 53. Normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliars.

Disposició transitòria única. Disposicions transitòries del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Disposició final primera. Habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Disposició final segona. Habilitació normativa.

CAPÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Naturalesa i objecte.*

L'impost sobre la renda de no residents és un tribut de caràcter directe que grava la renda obtinguda en territori espanyol per les persones físiques i entitats no residents en aquest territori.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest impost s'aplica en tot el territori espanyol.

2. El territori espanyol comprèn el territori de l'Estat espanyol, incloent-hi l'espai aeri, les aigües interiors, així com el mar territorial i les àrees exteriors a aquest, en què, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, l'Estat espanyol exerceixi o pugui exercir jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents i els seus recursos naturals.

3. El que disposa l'apartat 1 s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, als territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

4. A les Canàries, Ceuta i Melilla s'han de tenir en compte les especialitats que siguin aplicables en virtut de la seva normativa específica i del que disposa aquesta Llei.

Article 3. Normativa aplicable.

L'impost es regeix per aquesta Llei, que s'ha d'interpretar en concordança amb la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats, segons escaigui.

Article 4. Tractats i convenis.

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, d'acord amb l'article 96 de la Constitució espanyola.

CAPÍTOL I

Elements personals

Article 5. Contribuents.

Són contribuents per aquest impost:

a) Les persones físiques i les entitats no residents en territori espanyol de conformitat amb l'article 6 que hi obtinguin rendes, llevat que siguin contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) Les persones físiques que siguin residents a Espanya per alguna de les circumstàncies que preveu l'article 9.4 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

c) Les entitats en règim d'atribució de rendes a què es refereix l'article 38.

Article 6. Residència en territori espanyol.

La residència en territori espanyol es determina d'acord amb el que disposen l'article 9 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, i l'article 8.1 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Article 7. Atribució de rendes.

Les rendes corresponents a les entitats en règim d'atribució de rendes a què es refereix l'article 10 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, així com les retencions i els ingressos a compte que hagin suportat, s'atribueixen als socis, hereus, comuns o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix

en la secció 2a del títol VII del text refós esmentat i el capítol V d'aquesta Llei.

Article 8. Individualització de rendes.

És aplicable als contribuents persones físiques el que disposa l'article 11 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, sobre individualització de rendes.

Article 9. Responsables.

1. Responen solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents als rendiments que hagi satisfet o a les rendes dels béns o drets el dipòsit o la gestió dels quals tingui encomanat, respectivament, el pagador dels rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels contribuents o el dipositari o gestor dels béns o drets dels contribuents no afectes a un establiment permanent.

Aquesta responsabilitat no existeix quan sigui aplicable l'obligació de retenir i ingressar a compte a què es refereix l'article 31, fins i tot en els supòsits que preveu l'apartat 4 del mateix article, sense perjudici de les responsabilitats que derivin de la condició de retenidor.

2. No s'entén que una persona o entitat satisfi un rendiment quan es limiti a efectuar una simple mediació de pagament. S'entén per simple mediació de pagament l'abonament d'una quantitat per compte i ordre d'un tercer.

3. En el cas del pagador de rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels contribuents d'aquest impost, les actuacions de l'Administració tributària es poden entendre directament amb el responsable, al qual és exigible el deute tributari, sense que sigui necessari l'acte administratiu previ de derivació de responsabilitat que preveu l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En el cas del dipositari o gestor dels béns o drets no afectes a un establiment permanent, la responsabilitat solidària s'ha d'exigir en els termes que preveu l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

4. Responen solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents als establiments permanents de contribuents no residents i a les entitats a què es refereix l'article 38 d'aquesta Llei les persones que, d'acord amb el que estableix l'article 10, siguin els seus representants.

Article 10. Representants.

1. Els contribuents per aquest impost estan obligats a nomenar, abans del fi del termini de declaració de la renda obtinguda a Espanya, una persona física o jurídica amb residència a Espanya, perquè els representi davant l'Administració tributària en relació amb les seves obligacions per aquest impost, quan operin mitjançant un establiment permanent, en els supòsits a què es refereixen els articles 24.2 i 38 o quan, a causa de la quantia i les característiques de la renda obtinguda en territori espanyol pel contribuent, ho requereixi així l'Administració tributària.

El contribuent o el seu representant estan obligats a posar en coneixement de l'Administració tributària el nomenament, degudament acreditat, en el termini de dos mesos a partir de la data d'aquest.

La designació s'ha de comunicar a la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en la qual hagin de presentar la declaració per l'impost, i s'ha d'adjuntar a la comunicació l'acceptació expressa del representant.

2. En cas d'incompliment de l'obligació de nomenament que estableix l'apartat anterior, l'Administració tributària pot considerar representant de l'establiment

permanent o del contribuent a què es refereix l'article 5.c) qui figuri com a tal en el Registre Mercantil. Si no hi ha representant nomenat o inscrit, o és una persona diferent de qui estigui facultat per contractar en nom d'aquells, l'Administració tributària pot considerar com a tal aquest últim.

3. L'incompliment de l'obligació a què es refereix l'apartat 1 es considera infracció tributària greu i la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 2.000 euros.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix de conformitat amb el que disposa l'article 188.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 11. *Domicili fiscal.*

1. Els contribuents no residents en territori espanyol han de tenir el seu domicili fiscal, als efectes del compliment de les seves obligacions tributàries, a Espanya:

a) Quan operin a Espanya a través d'un establiment permanent, al lloc en què radiqui l'efectiva gestió administrativa i la direcció dels seus negocis a Espanya. En cas que no es pugui establir el lloc del domicili fiscal d'acord amb el criteri anterior, preval aquell en què radiqui el valor més alt de l'immobilitzat.

b) Quan obtinguin rendes derivades de béns immobles, al domicili fiscal del representant i, si no, al lloc de situació de l'immoble corresponent.

c) En els altres casos, al domicili fiscal del representant o, si no, al del responsable solidari.

2. Quan no s'ha designat representant, les notificacions practicades al domicili fiscal del responsable solidari tenen el mateix valor i produeixen els mateixos efectes que si s'haguessin practicat directament al contribuent.

CAPÍTOL II

Subjecció a l'impost

Article 12. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable l'obtenció de rendes, dineràries o en espècie, en territori espanyol pels contribuents per aquest impost, de conformitat amb el que estableix l'article següent.

2. Es presumeixen retribuïdes, llevat que hi hagi una prova en contra, les prestacions o cessions de béns, drets i serveis susceptibles de generar rendes subjectes a aquest impost.

3. No estan subjectes a aquest impost les rendes que estiguin subjectes a l'impost sobre successions i donacions.

Article 13. *Rendes obtingudes en territori espanyol.*

1. Es consideren rendes obtingudes en territori espanyol les següents:

a) Les rendes d'activitats o explotacions econòmiques realitzades mitjançant un establiment permanent situat en territori espanyol.

S'entén que una persona física o una entitat opera mitjançant un establiment permanent en territori espanyol quan per qualsevol títol disposi en aquest territori, de manera continuada o habitual, d'instal·lacions o llocs de treball de qualsevol índole, on realitzi tota o part de la seva activitat, o hi actuï per mitjà d'un agent autoritzat per contractar, en nom i per compte del contribuent, que exerceixi amb habitualitat aquests poders.

En particular, s'entén que constitueixen establiment permanent les seus de direcció, les sucursals, les oficines, les fàbriques, els tallers, els magatzems, les tendes o altres establiments, les mines, els pous de petroli o de

gas, les pedreres, les explotacions agrícoles, forestals o pecuàries o qualsevol altre lloc d'exploració o d'extracció de recursos naturals, i les obres de construcció, instal·lació o muntatge la durada de les quals excedeixi els sis mesos.

b) Les rendes d'activitats o explotacions econòmiques realitzades sense mediació d'establiment permanent situat en territori espanyol, quan no sigui aplicable un altre paràgraf d'aquest article, en els casos següents:

1r Quan les activitats econòmiques es duguin a terme en territori espanyol. No es consideren obtinguts en territori espanyol els rendiments derivats de la instal·lació o el muntatge de maquinària o instal·lacions procedents de l'estranger quan aquestes operacions les efectui el proveïdor de la maquinària o de les instal·lacions, i el seu import no excedeixi el 20 per cent del preu d'adquisició d'aquests elements.

2n Quan es tracti de prestacions de serveis utilitzades en territori espanyol, en particular les referides a la realització d'estudis, projectes, assistència tècnica o suport a la gestió. S'entenen utilitzades en territori espanyol les que serveixin a activitats econòmiques dutes a terme en territori espanyol o que es refereixin a béns situats en aquest territori. Quan aquestes prestacions serveixen parcialment a activitats econòmiques realitzades en territori espanyol, es consideren obtingudes a Espanya només per la part que serveix a l'activitat duta a terme a Espanya.

3r Quan derivin, directament o indirectament, de l'actuació personal en territori espanyol d'artistes i esportistes, o de qualsevol altra activitat relacionada amb aquesta actuació, encara que les percebi una persona o una entitat diferent de l'artista o l'esportista.

c) Els rendiments del treball:

1r Quan derivin, directament o indirectament, d'una activitat personal exercida en territori espanyol.

2n Quan es tracti de retribucions públiques satisfetes per l'Administració espanyola.

3r Quan es tracti de remuneracions satisfetes per persones físiques que realitzin activitats econòmiques, en l'exercici de les seves activitats, o entitats residents en territori espanyol o per establiments permanents situats en aquest territori per raó d'una ocupació exercida a bord d'un vaixell o aeronau en trànsit internacional.

El que disposen els paràgrafs 2n i 3r no és aplicable quan el treball es presti íntegrament a l'estranger i aquests rendiments estiguin subjectes a un impost de naturalesa personal a l'estranger.

d) Les pensions i altres prestacions similars, quan derivin d'una ocupació prestada en territori espanyol o quan les satisfaci una persona o entitat resident en territori espanyol o un establiment permanent situat en aquest territori.

Es consideren pensions les remuneracions satisfetes per raó d'una ocupació anterior, amb independència que les percebi el mateix treballador o una altra persona.

Es consideren prestacions similars, en particular, les que preveu l'article 16.2.a) i f) del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

e) Les retribucions dels administradors i membres dels consells d'administració, de les juntes que facin aquesta funció o d'òrgans representatius d'una entitat resident en territori espanyol.

f) Els següents rendiments de capital mobiliari:

1r Els dividendes i altres rendiments derivats de la participació en els fons propis d'entitats residents a Espanya, sense perjudici del que disposa l'article 118 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

2n Els interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis satisfets per persones o entitats residents en territori espanyol, o per establiments permanents situats en aquest territori, o que retribueixin prestacions de capital utilitzades en territori espanyol.

3r Els cànons o regalies satisfets per persones o entitats residents en territori espanyol o per establiments permanents situats en aquest territori, o que s'utilitzin en territori espanyol.

Tenen la consideració de cànons o regalies les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús, o la concessió d'ús de:

Drets sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques.

Patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets.

Drets sobre programes informàtics.

Informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques.

Drets personals susceptibles de cessió, com ara els drets d'imatge.

Equips industrials, comercials o científics.

Qualsevol dret similar als anteriors.

En particular, tenen aquesta consideració les quantitats pagades per l'ús o la concessió d'ús dels drets emparats pel text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril; la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, i la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques.

4t Altres rendiments de capital mobiliari no esmentats en els paràgrafs 1r, 2n i 3r anteriors, satisfets per persones físiques que realitzin activitats econòmiques, en l'exercici de les seves activitats, o entitats residents en territori espanyol o per establiments permanents situats en aquest territori.

g) Els rendiments derivats, directament o indirectament, de béns immobles situats en territori espanyol o de drets relatius a aquests.

h) Les rendes imputades als contribuents persones físiques titulars de béns immobles urbans situats en territori espanyol no afectes a activitats econòmiques.

i) Els guanys patrimonials:

1r Quan derivin de valors emesos per persones o entitats residents en territori espanyol.

2n Quan derivin d'altres béns mobles, diferents dels valors, situats en territori espanyol o de drets que s'hagin de complir o s'exerceixin en territori espanyol.

3r Quan procedeixin, directament o indirectament, de béns immobles situats en territori espanyol o de drets relatius a aquests. En particular, s'hi consideren inclosos:

Els guanys patrimonials derivats de drets o participacions en una entitat, resident o no, l'actiu de la qual estigui constituït principalment, de manera directa o indirecta, per béns immobles situats en territori espanyol.

Els guanys patrimonials derivats de la transmissió de drets o participacions en una entitat, resident o no, que atribueixin al seu titular el dret de gaudi sobre béns immobles situats en territori espanyol.

4t Quan s'incorporin al patrimoni del contribuent béns situats en territori espanyol o drets que s'hagin de complir o s'exerceixin en l'esmentat territori, encara que no derivin d'una transmissió prèvia, com els guanys en el joc.

2. No es consideren obtinguts en territori espanyol els rendiments següents:

a) Els satisfets per raó de compravendes internacionals de mercaderies, incloses les comissions de mediació en aquestes, així com les despeses accessòries i connexes.

b) Els satisfets a persones o entitats no residents per establiments permanents situats a l'estranger, amb càrrec a aquests, quan les prestacions corresponents estiguin vinculades amb l'activitat de l'establiment permanent a l'estranger.

3. Per qualificar els diferents conceptes de renda en funció de la seva procedència cal atenir-se al que disposa aquest article i, si no, als criteris que estableix el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

Article 14. *Rendes exemptes.*

1. Estan exemptes les rendes següents:

a) Les rendes esmentades a l'article 7 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, percebudes per persones físiques, així com les pensions assistencials per ancianitat reconegudes a l'empara del Reial decret 728/1993, de 14 de maig, pel qual s'estableixen pensions assistencials per ancianitat a favor dels emigrants espanyols.

b) Les beques i altres quantitats percebudes per persones físiques, satisfetes per les administracions públiques, en virtut d'acords i convenis internacionals de cooperació cultural, educativa i científica o en virtut del pla anual de cooperació internacional aprovat en Consell de Ministres.

c) Els interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis a què es refereix l'article 23.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, així com els guanys patrimonials derivats de béns mobles, obtinguts sense mediació d'establiment permanent, per residents en un altre Estat membre de la Unió Europea o per establiments permanents dels residents esmentats situats en un altre Estat membre de la Unió Europea.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als guanys patrimonials derivats de la transmissió d'accions, participacions o altres drets en una entitat en els casos següents:

1r Quan l'actiu d'aquesta entitat consisteixi principalment, directament o indirectament, en béns immobles situats en territori espanyol.

2n Quan, en algun moment, durant el període de 12 mesos precedent a la transmissió, el contribuent hagi participat, directament o indirectament, en almenys el 25 per cent del capital o patrimoni de l'entitat.

d) Els rendiments derivats del deute públic, obtinguts sense mediació d'establiment permanent a Espanya.

e) Les rendes derivades de valors emesos a Espanya per persones físiques o entitats no residents sense mediació d'establiment permanent, sigui quin sigui el lloc de residència de les institucions financeres que actuïn com a agents de pagament o mediïn en l'emissió o transmissió dels valors.

No obstant això, quan el titular dels valors sigui un establiment permanent en territori espanyol, les rendes a què es refereix el paràgraf anterior queden subjectes a aquest impost i, si s'escau, al sistema de retenció a compte, que ha de ser practicada per la institució financera resident que actuï com a dipositària dels valors.

f) Els rendiments dels comptes de no residents, que satisfacin a contribuents per aquest impost, llevat que el pagament es faci a un establiment permanent situat en territori espanyol, el Banc d'Espanya o les entitats registrades a què es refereix la normativa de transaccions econòmiques amb l'exterior.

g) Les rendes obtingudes en territori espanyol, sense mediació d'establiment permanent en aquest territori, procedents de l'arrendament, la cessió, o la transmissió de contenidors o de vaixells i aeronaus sense dotació, utilitzats en la navegació marítima o aèria internacional.

h) Els beneficis distribuïts per les societats filials residents en territori espanyol a les seves societats matrius residents en altres estats membres de la Unió Europea, quan es donin els requisits següents:

1r Que les dues societats estiguin subjectes i no exemptes a algun dels tributs que graven els beneficis de les entitats jurídiques en els estats membres de la Unió Europea, esmentats a l'article 2.c) de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

2n Que la distribució del benefici no sigui conseqüència de la liquidació de la societat filial.

3r Que les dues societats revesteixin alguna de les formes que preveu l'annex de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

Té la consideració de societat matriu l'entitat que posseeixi en el capital d'una altra societat una participació directa del 25 per cent com a mínim. Aquesta última entitat té la consideració de societat filial.

Aquesta participació s'ha d'haver mantingut de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no, que es mantingui durant el temps que sigui necessari per completar un any. En aquest últim cas la quota tributària ingressada es retorna una vegada complert el termini.

La residència es determina d'acord amb la legislació de l'Estat membre que correspongui, sense perjudici del que estableixen els convenis per evitar la doble imposició.

No obstant el que s'ha previst anteriorment, el ministre d'Hisenda pot declarar, a condició de reciprocitat, que el que estableix aquest paràgraf h) sigui aplicable a les societats filials que revesteixin una forma jurídica diferent de les que preveu l'annex de la Directiva i als dividendes distribuïts a una societat matriu que posseeixi en el capital d'una societat filial resident a Espanya una participació directa del 10 per cent com a mínim, sempre que es compleixin les condicions restants que estableix aquest paràgraf h).

El que estableix aquest paràgraf h) no és aplicable quan la majoria dels drets de vot de la societat matriu la posseeixin, directament o indirectament, persones físiques o jurídiques que no resideixin en estats membres de la Unió Europea, excepte quan aquella realitzi efectivament una activitat empresarial directament relacionada amb l'activitat empresarial duta a terme per la societat filial o tingui per objecte la direcció i la gestió de la societat filial mitjançant l'organització adequada de mitjans materials i personals o provi que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no per gaudir indegudament del règim que preveu aquest paràgraf h).

i) Les rendes derivades de les transmissions de valors o el reembossament de participacions en fons d'inversió realitzats en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, obtingudes per persones físiques o entitats no residents sense mediació d'establiment permanent en territori espanyol, que siguin residents en un Estat que tingui subscrit amb Espanya un conveni per evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació.

2. En cap cas no és aplicable el que disposen els paràgrafs c), d) i i) de l'apartat anterior als rendiments i guanys patrimonials obtinguts a través dels països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals.

Tampoc no és aplicable el que preveu el paràgraf h) de l'apartat anterior quan la societat matriu tingui la residència fiscal en un país o territori qualificat per reglament de paradís fiscal.

3. El ministre d'Hisenda pot declarar, a condició de reciprocitat, l'exempció dels rendiments corresponents a entitats de navegació marítima o aèria residents a l'estranger els vaixells o aeronaus de les quals toquin territori espanyol, encara que hi tinguin consignataris o agents.

Article 15. *Formes de subjecció.*

1. Els contribuents que obtinguin rendes mitjançant un establiment permanent situat en territori espanyol tributen per la totalitat de la renda imputable a l'establiment, sigui quin sigui el lloc de la seva obtenció, d'acord amb el que disposa el capítol III.

2. Els contribuents que obtinguin rendes sense mediació d'establiment permanent tributen de manera separada per cada meritació total o parcial de renda sotmesa a gravamen, sense que sigui possible cap compensació entre aquelles i en els termes que preveu el capítol IV.

CAPÍTOL III

Rendes obtingudes mitjançant un establiment permanent

Article 16. *Rendes imputables als establiments permanents.*

1. Componen la renda imputable a l'establiment permanent els conceptes següents:

a) Els rendiments de les activitats o explotacions econòmiques dutes a terme per l'establiment permanent.

b) Els rendiments derivats d'elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.

c) Els guanys o les pèrdues patrimonials derivats dels elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.

Es consideren elements patrimonials afectes a l'establiment permanent els vinculats funcionalment al desenvolupament de l'activitat que constitueix el seu objecte.

Els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat només es consideren elements patrimonials afectes a l'establiment permanent quan aquest sigui una sucursal registrada en el Registre Mercantil i es compleixin els requisits establerts per reglament.

2. En els casos de reexportació de béns prèviament importats pel mateix contribuent, es considera:

a) Que no s'ha produït cap alteració patrimonial, sense perjudici del tractament aplicable als pagaments realitzats pel període d'utilització, si es tracta d'elements d'immobilitzat importats temporalment.

b) Que hi ha hagut alteració patrimonial, si es tracta d'elements d'immobilitzat adquirits per a la seva utilització en les activitats dutes a terme per un establiment permanent.

c) Que hi ha hagut rendiment, positiu o negatiu, d'una activitat o explotació econòmica, si es tracta d'elements que tinguin la consideració d'existències.

Article 17. *Diversitat d'establiments permanents.*

1. Quan un contribuent disposi de diversos centres d'activitat en territori espanyol, es considera que aquests constitueixen establiments permanents diferents, i en conseqüència es graven separatament, quan es donin les circumstàncies següents:

a) Que realitzin activitats clarament diferenciables.

b) Que la gestió d'aquestes es porti de manera separada.

2. En cap cas és possible la compensació de rendes entre establiments permanents diferents.

Article 18. *Determinació de la base imposable.*

1. La base imposable de l'establiment permanent es determina d'acord amb les disposicions del règim general de l'impost sobre societats, sense perjudici del que disposen els paràgrafs següents:

a) Per determinar la base imposable, no són deduïbles els pagaments que l'establiment permanent efectui a la casa central o a algun dels seus establiments permanents en concepte de cànon, interessos, comissions, abonats en contraprestació de serveis d'assistència tècnica o per l'ús o la cessió de béns o drets.

No obstant el que s'ha disposat anteriorment, són deduïbles els interessos abonats pels establiments permanents de bancs estrangers a la seva casa central o a altres establiments permanents, per a la realització de la seva activitat.

b) Per determinar la base imposable és deduïble la part raonable de les despeses de direcció i generals d'administració que correspongui a l'establiment permanent, sempre que es compleixin els requisits següents:

1r Reflex en els estats comptables de l'establiment permanent.

2n Constància, mitjançant una memòria informativa presentada amb la declaració, dels imports, els criteris i els mòduls de repartiment.

3r Racionalitat i continuïtat dels criteris d'imputació adoptats.

S'entén complert el requisit de racionalitat dels criteris d'imputació quan aquests es basin en la utilització de factors realitzada per l'establiment permanent i en el cost total d'aquests factors.

En els casos en què no sigui possible utilitzar el criteri assenyalat en el paràgraf anterior, la imputació es pot fer atenent la relació en què es trobin alguna de les magnituds següents:

Volum de negoci.

Costos i despeses directes.

Inversió mitjana en elements d'immobilitzat material afecte a activitats o explotacions econòmiques.

Inversió mitjana total en elements afectes a activitats o explotacions econòmiques.

És aplicable a la determinació de les despeses de direcció i generals d'administració deduïbles d'acord amb aquest apartat, en la forma que es determini per reglament, el procediment que preveu l'article 91 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

c) En cap cas són imputables quantitats corresponents al cost dels capitals propis de l'entitat afectes, directament o indirectament, a l'establiment permanent.

2. Les operacions realitzades per l'establiment permanent amb la seva casa central o amb altres establiments permanents del contribuent, ja estiguin situats en territori espanyol o a l'estranger, o amb altres societats o persones vinculades a aquell, es valoren d'acord amb les disposicions de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

3. L'establiment permanent pot compensar les seves bases imposables negatives d'acord amb el que preveu l'article 25 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

4. Quan les operacions realitzades a Espanya per un establiment permanent no tanquin un cicle mercantil complet determinant d'ingressos a Espanya, i aquest el finalitzi el contribuent o un o diversos dels seus establiments permanents sense que es produeixi cap contraprestació, a banda de la cobertura de les despeses originades per l'establiment permanent i sense que es destinin tot o part dels productes o serveis a tercers diferents del mateix contribuent, són aplicables les regles següents:

a) Els ingressos i les despeses de l'establiment permanent es valoren segons les normes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, i el deute tributari es determina segons les normes aplicables en el règim general de l'impost sobre societats i en el que preveuen els apartats anteriors d'aquest article.

b) Subsidiàriament, s'apliquen les regles següents:

1a La base imposable es determina aplicant el percentatge que a aquests efectes assenyalí el ministre d'Hisenda sobre el total de les despeses efectuades en desenvolupament de l'activitat que constitueix l'objecte de l'establiment permanent. A aquesta quantitat s'addiciona la quantia íntegra dels ingressos de caràcter accessori, com ara interessos o cànon, que no constitueixin el seu objecte empresarial, així com els guanys i les pèrdues patrimonials derivats dels elements patrimonials afectes a l'establiment.

Als efectes d'aquesta regla, les despeses de l'establiment permanent es computen per la seva quantia íntegra, sense que sigui admissible cap minoració o compensació.

2a La quota íntegra es determina aplicant sobre la base imposable el tipus de gravamen general, sense que hi siguin aplicables les deduccions i les bonificacions regulades en el règim general esmentat.

5. Si es tracta d'establiments permanents l'activitat dels quals en territori espanyol consisteix en obres de construcció, instal·lació o muntatge amb una durada que passi de sis mesos, activitats o explotacions econòmiques de temporada o estacionals, o activitats d'exploració de recursos naturals, l'impost s'exigeix de conformitat amb les regles següents:

a) Segons el que preveuen els articles 24.2 i 25 per a les rendes d'activitats o explotacions econòmiques obtingudes en territori espanyol sense mediació d'establiment permanent, i són aplicables, a aquests efectes, les normes següents:

1a Les normes sobre meritació i presentació de declaracions són les relatives a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

2a Els contribuents queden rellevats del compliment de les obligacions comptables i del registre de caràcter general. No obstant això, han de conservar i mantenir a disposició de l'Administració tributària els justificants dels ingressos obtinguts i dels pagaments realitzats per aquest impost, així com, si s'escau, de les retencions i ingressos a compte practicats i declaracions relatives a aquests.

Així mateix, estan obligats a presentar una declaració censal i a declarar el seu domicili fiscal en territori espanyol, així com a comunicar els canvis que es produeixin en aquest o en les dades consignades a la declaració censal.

b) Amb tot, el contribuent pot optar per l'aplicació del règim general previst per als establiments permanents en els articles precedents.

En qualsevol cas, és obligatori aplicar el sistema assenyalat en el paràgraf a) anterior quan l'establiment permanent no disposi de comptabilitat separada de les rendes obtingudes en territori espanyol.

L'opció s'ha de manifestar en el moment de presentar la declaració censal de començament d'activitat.

c) No són aplicables, en cap cas, als contribuents que segueixin el sistema que preveu el paràgraf a) anterior, les normes establertes en els convenis per evitar la doble imposició per als supòsits de rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

Article 19. *Deute tributari.*

1. A la base imposable determinada d'acord amb l'article anterior, s'hi aplica el tipus de gravamen del 35 per cent, excepte quan l'activitat de l'establiment permanent sigui la d'investigació i explotació d'hidrocarburs, cas en què el tipus de gravamen és del 40 per cent.

2. Addicionalment, quan les rendes obtingudes per establiments permanents d'entitats no residents es transfereixin a l'estranger, és exigible una imposició complementària, al tipus de gravamen del 15 per cent, sobre les quanties transferides amb càrrec a les rendes de l'establiment permanent, inclosos els pagaments a què fa referència l'article 18.1.a), que no hagin estat despeses deduïbles als efectes de fixació de la base imposable de l'establiment permanent.

La declaració i l'ingrés d'aquesta imposició complementària s'ha de fer en la forma i els terminis establerts per a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

3. La imposició complementària no és aplicable:

a) A les rendes obtingudes en territori espanyol a través d'establiments permanents per entitats que tinguin la residència fiscal en un altre Estat membre de la Unió Europea.

b) A les rendes obtingudes en territori espanyol a través d'establiments permanents per entitats que tinguin la residència fiscal en un Estat que hagi subscrit amb Espanya un conveni per evitar la doble imposició, en el qual no s'estableixi expressament una altra cosa, sempre que existeixi un tractament recíproc.

4. En la quota íntegra de l'impost es poden aplicar:

a) L'import de les bonificacions i les deduccions a què es refereixen els articles 30 al 44 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

b) L'import de les retencions, dels ingressos a compte i dels pagaments fraccionats.

5. Les diferents deduccions i bonificacions s'han de practicar en funció de les circumstàncies que concorrin a l'establiment permanent, sense que siguin traslladables les d'altres diferents del mateix contribuent en territori espanyol.

6. Quan les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats efectivament realitzats superin la quantitat resultant de practicar en la quota íntegra de l'impost les bonificacions i deduccions a què es refereix l'apartat 4.a) d'aquest article, l'Administració tributària n'ha de retornar d'ofici l'excés, en els terminis i les condicions que preveu l'article 139 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Article 20. *Període impositiu i meritació.*

1. El període impositiu ha de coincidir amb l'exercici econòmic declarat per l'establiment permanent, sense que pugui excedir els 12 mesos.

Quan no se n'hagi declarat un altre de diferent, el període impositiu s'entén referit a l'any natural.

La comunicació del període impositiu s'ha de formular en el moment en què s'hagi de presentar la primera declaració per aquest impost, i s'entén subsistent per a períodes posteriors mentre no es modifiqui expressament.

2. S'entén conclòs el període impositiu quan l'establiment permanent cessi en la seva activitat o, altrament, es realitzi la desafectació de la inversió al seu moment efectuada respecte de l'establiment permanent, així com en els supòsits en què es produeixi la transmissió de l'establiment permanent a una altra persona física o entitat, aquells en què la casa central traslladi la seva residència, i quan mori el titular.

3. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 21. *Declaració.*

1. Els establiments permanents estan obligats a presentar declaració, i a determinar i ingressar el deute tributari corresponent, en la forma, el lloc i amb la documentació que determini el ministre d'Hisenda.

La declaració s'ha de presentar en el termini dels 25 dies naturals següents als sis mesos posteriors a la conclusió del període impositiu.

2. Quan es produeixin els supòsits de l'article 20.2, el termini de presentació és el previst amb caràcter general per a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent a partir de la data en què es produeixi el supòsit, sense que se'n pugui autoritzar la baixa a l'Índex d'entitats mentre no hagi estat presentada la declaració.

Article 22. *Obligacions comptables, registrals i formals.*

1. Els establiments permanents estan obligats a portar comptabilitat separada, referida a les operacions que realitzin i als elements patrimonials que hi estiguin afectes.

2. Així mateix, estan obligats a complir les obligacions restants d'índole comptable, registral o formal exigibles a les entitats residents en territori espanyol per les normes de l'impost sobre societats.

Article 23. *Pagaments a compte.*

1. Els establiments permanents estan sotmesos al règim de retencions de l'impost sobre societats per les rendes que percebin, i estan obligats a efectuar pagaments fraccionats a càrrec de la liquidació d'aquest impost en els mateixos termes que les entitats subjectes a l'impost sobre societats.

2. Així mateix, estan obligats a practicar retencions i ingressos a compte en els mateixos termes que les entitats residents en territori espanyol.

CAPÍTOL IV

Rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent

Article 24. *Base imposable.*

1. Amb caràcter general, la base imposable corresponent als rendiments que els contribuents per aquest impost obtinguin sense mediació d'establiment permanent està constituïda pel seu import íntegre, determinat d'acord amb les normes del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, sense que siguin aplicables els percentatges multiplicadors de l'article 23.1 del text refós esmentat, ni les reduccions.

2. En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, obres d'instal·lació o muntatge derivats de contractes d'enginyeria i, en general, d'activitats o explotacions econòmiques realitzades a Espanya sense mediació d'establiment permanent, la base imposable és igual a la diferència entre els ingressos íntegres i les despeses de personal, d'aprovisionament de materials incorporats a

les obres o treballs i de subministraments, en les condicions que s'estableixin per reglament.

3. La base imposable corresponent als rendiments derivats d'operacions de reassurança està constituïda pels imports de les primes cedides, en reassurança, al reassegurador no resident.

4. La base imposable corresponent als guanys patrimonials es determina aplicant, a cada alteració patrimonial que es produeixi, les normes que preveuen la secció 4a del capítol I del títol II, llevat de l'article 31.2, i el títol VIII, llevat de l'article 95.1.a), segon paràgraf, del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

En el cas d'entitats no residents, quan el guany patrimonial provingui d'una adquisició a títol lucratiu, el seu import és el valor normal de mercat de l'element adquirit.

5. En el cas de persones físiques no residents, la renda imputada dels béns immobles situats en territori espanyol es determina d'acord amb el que disposa l'article 87 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

Article 25. Quota tributària.

1. La quota tributària s'obté aplicant a la base imposable, determinada de conformitat amb l'article anterior, els tipus de gravamen següents:

a) Amb caràcter general, el 25 per cent.

b) Les pensions i altres prestacions similars percebudes per persones físiques no residents en territori espanyol, sigui qui sigui la persona que hagi generat el dret a la seva percepció, són gravades d'acord amb l'escala següent:

Import anual pensió fins a Euros	Quota Euros	Resta pensió fins a Euros	Tipus aplicable Percentatge
0	0	9.616,19	8
9.616,19	769,30	5.409,11	30
15.025,30	2.392,03	en endavant	40

c) Els rendiments del treball de persones físiques no residents en territori espanyol, sempre que no siguin contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques, que prestin els seus serveis en missions diplomàtiques i representacions consulars d'Espanya a l'estranger, quan no escaigui l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en els quals Espanya sigui part, es graven al 8 per cent.

d) Quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reassurança, l'1,5 per cent.

e) El 4 per cent en el cas d'entitats de navegació marítima o aèria residents a l'estranger, els vaixells o les aeronaus de les quals toquin territori espanyol.

f) En el cas de guanys patrimonials, el 35 per cent, sense perjudici del que disposa el paràgraf següent.

g) El 15 per cent quan es tracti de:

1r Dividends i altres rendiments derivats de la participació en els fons propis d'una entitat.

2n Interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

3r Les rendes derivades de la transmissió o reembossament d'accions o participacions representatives del capital o el patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva.

h) Els rendiments del treball percebuts per persones físiques no residents en territori espanyol en virtut d'un contracte de durada determinada per a treballadors

estrangers de temporada, d'acord amb el que estableix la normativa laboral, es graven al tipus del 2 per cent.

i) El tipus de gravamen aplicable als cànons o regalies satisfets per una societat resident en territori espanyol o per un establiment permanent situat en aquest territori d'una societat resident en un altre Estat membre de la Unió Europea a una societat resident en un altre Estat membre o a un establiment permanent situat en un altre Estat membre d'una societat resident d'un Estat membre és del 10 per cent quan es donin els requisits següents:

1r Que les dues societats estiguin subjectes i no exemptes a algun dels tributs esmentats a l'article 3.a).iii) de la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànons efectuats entre societats associades de diferents estats membres.

2n Que les dues societats revesteixin alguna de les formes que preveu l'annex de la Directiva 2003/49/CE.

3r Que les dues societats siguin residents fiscals a la Unió Europea i que, als efectes d'un conveni per evitar la doble imposició sobre la renda conclòs amb un tercer Estat, no es considerin residents d'aquest tercer Estat.

4t Que les dues societats siguin associades. A aquests efectes, dues societats es consideren associades quan una posseeixi en el capital de l'altra una participació directa del 25 per cent com a mínim, o una tercera posseeixi en el capital de cadascuna d'elles una participació directa del 25 per cent com a mínim.

Aquesta participació s'ha d'haver mantingut de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què s'hagi satisfet el pagament del rendiment o, si no, s'ha de mantenir durant el temps que sigui necessari per completar un any.

5è Que, si s'escau, aquestes quantitats siguin deduïbles per a l'establiment permanent que satisfà els rendiments a l'Estat on estigui situat.

6è Que la societat que rebí els pagaments ho faci en el seu propi benefici i no com a mera intermediària o agent autoritzat d'una altra persona o societat i que, tractant-se d'un establiment permanent, les quantitats que rebí estiguin efectivament relacionades amb la seva activitat i constitueixin ingrés computable a l'efecte de la determinació de la seva base imposable a l'Estat en el qual estigui situat.

El que estableix aquest paràgraf i) no és aplicable quan la majoria dels drets de vot de la societat perceptora dels rendiments la posseeixin, directament o indirectament, persones físiques o jurídiques que no resideixin en estats membres de la Unió Europea, excepte quan aquella provi que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no per gaudir indegudament del règim que preveu aquest paràgraf i).

2. Si es tracta de transmissions de béns immobles situats en territori espanyol per contribuents que actuïn sense establiment permanent, l'adquirent està obligat a retenir i ingressar el 5 per cent, o a efectuar l'ingrés a compte corresponent, de la contraprestació acordada, en concepte de pagament a compte de l'impost corresponent a aquells.

El que estableix el paràgraf anterior no és aplicable quan el titular de l'immoble transmès sigui una persona física i, a 31 de desembre de 1996, l'immoble hagi romàs en el seu patrimoni més de 10 anys, sense haver estat objecte de millores durant aquest temps.

No és procedent l'ingrés a compte a què es refereix aquest apartat en els casos d'aportació de béns immobles, en la constitució o l'augment de capitals de societats residents en territori espanyol.

Sense perjudici de les sancions que puguin correspondre per la infracció en què s'hagi incorregut, si la retenció o l'ingrés a compte no s'han ingressat, els béns transmesos queden afectes al pagament de l'import que sigui més petit entre la retenció o l'ingrés a compte i l'impost corresponent.

Article 26. Deduccions.

De la quota només es dedueixen:

- a) Les quantitats corresponents a les deduccions per donatius en els termes que preveu l'article 69.3 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.
- b) Les retencions i els ingressos a compte que s'hagin practicat sobre les rendes del contribuent.

Article 27. Meritació.

1. L'impost es merita:

- a) Si es tracta de rendiments, quan siguin exigibles o en la data del cobrament si aquesta és anterior.
- b) Si es tracta de guanys patrimonials, quan tingui lloc l'alteració patrimonial.
- c) Si es tracta de rendes imputades corresponents als béns immobles urbans, el 31 de desembre de cada any.
- d) En els altres casos, quan siguin exigibles les rendes corresponents.

2. Les rendes presumptes a què es refereix l'article 12.2 es meriten quan siguin exigibles o, si no, el 31 de desembre de cada any.

3. En el cas de mort del contribuent, totes les rendes pendents d'imputació s'entenen exigibles en la data de la defunció.

Article 28. Declaració.

1. Els contribuents que obtinguin rendes en territori espanyol sense mediació d'establiment permanent estan obligats a presentar declaració, i han de determinar i ingressar el deute tributari corresponent, per aquest impost, en la forma, el lloc i els terminis que s'estableixin.

2. També poden efectuar la declaració i l'ingrés del deute els responsables solidaris definits a l'article 9.

3. No s'exigeix als contribuents per aquest impost la presentació de la declaració corresponent a les rendes respecte de les quals s'hagi practicat la retenció o efectuat l'ingrés a compte, a què es refereix l'article 31.

Article 29. Obligacions formals.

1. Els contribuents que obtinguin rendes de les esmentades a l'article 24.2 estan obligats a portar els registres d'ingressos i despeses que s'estableixin per reglament.

2. Quan hagin de practicar retencions i ingressos a compte, estan obligats a presentar la declaració censal i a portar els registres d'ingressos i despeses que es determinin per reglament.

Article 30. Retencions.

Els contribuents que operin a Espanya sense mediació d'establiment permanent estan obligats a practicar les retencions i els ingressos a compte respecte dels rendiments del treball que satisfacin, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció que constitueixin despesa deduïble per obtenir les rendes a què es refereix l'article 24.2.

Article 31. Obligació de retenir i ingressar a compte.

1. Estan obligats a practicar retenció i ingrés a compte respecte de les rendes subjectes a aquest impost que satisfacin o abonin:

- a) Les entitats, incloses les entitats en règim d'atribució, residents en territori espanyol.

- b) Les persones físiques residents en territori espanyol que realitzin activitats econòmiques, respecte de les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici d'aquestes activitats.

- c) Els contribuents d'aquest impost mitjançant un establiment permanent o sense establiment permanent, però, en aquest cas, únicament respecte dels rendiments a què es refereix l'article 30.

- d) Els contribuents a què es refereix l'article 5.c).

- e) El representant designat d'acord amb el que disposen l'article 86.1 i la disposició addicional dissetena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió d'assegurances privades, que actuï en nom de l'entitat asseguradora que operi en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions que es realitzin a Espanya.

En cap cas estan obligades a practicar retenció o ingrés a compte les missions diplomàtiques o oficines consulars a Espanya d'estats estrangers.

2. Els subjectes obligats a retenir han de retenir o ingressar a compte una quantitat equivalent a la que resulti d'aplicar les disposicions que preveu aquesta Llei per determinar el deute tributari corresponent als contribuents per aquest impost sense establiment permanent o les establertes en un conveni per evitar la doble imposició que sigui aplicable, sense tenir en consideració el que disposen els articles 24.2, 26 i 44.

Sense perjudici d'això, per calcular l'ingrés a compte cal atènyer-se al que es disposi per reglament.

3. Els subjectes obligats a retenir o a ingressar a compte han d'assumir l'obligació d'efectuar l'ingrés en el Tresor, sense que l'incompliment d'aquella obligació pugui excusar-los d'aquesta.

4. No és procedent practicar retenció o ingrés a compte respecte de:

- a) Les rendes que estiguin exemptes en virtut del que disposa l'article 14 o un conveni per evitar la doble imposició que sigui aplicable, sense perjudici de l'obligació de declarar que preveu l'apartat 5 d'aquest article.

- b) El rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, o de la reducció de capital. Es pot establir per reglament l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte en aquests supòsits.

- c) Les rendes satisfetes o abonades a contribuents per aquest impost sense establiment permanent, quan s'acrediti el pagament de l'impost o la procedència d'exempció.

- d) Les rendes a què es refereix l'article 118.1.c) del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

- e) Les rendes que s'estableixin per reglament.

5. El subjecte obligat a retenir i a practicar ingressos a compte ha de presentar declaració i efectuar l'ingrés al Tresor en el lloc, la forma i els terminis que s'estableixin, de les quantitats retingudes o dels ingressos a compte realitzats, o la declaració negativa quan no hagi estat procedent la pràctica d'aquests. Així mateix, ha de presentar un resum anual de retencions i ingressos a compte amb el contingut que es determini per reglament.

El subjecte obligat a retenir i a practicar ingressos a compte està obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir, en les condicions que es determinin, una certificació acreditativa de les retencions o ingressos a compte efectuats.

6. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici del que disposa l'article 25.2.

Article 32. Obligacions de retenció sobre les rendes del treball en cas de canvi de residència.

Els treballadors per compte d'altri que, no siguin contribuents d'aquest impost, i hagin d'adquirir aquesta con-

dició com a conseqüència del seu desplaçament a l'estranger, ho poden comunicar a l'Administració tributària, deixant constància de la data de sortida del territori espanyol, únicament a l'efecte que el pagador dels rendiments del treball els consideri contribuents d'aquest impost.

D'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament, l'Administració tributària ha d'expedir un document acreditatiu als treballadors per compte d'altri que ho sol·licitin, que han de comunicar al pagador dels seus rendiments del treball residents o amb establiment permanent a Espanya, i en el qual consti la data a partir de la qual les retencions i els ingressos a compte es practican per aquest impost.

Això no exonera el treballador d'acreditar la seva nova residència fiscal davant l'Administració tributària.

Article 33. *Inversions de no residents en lletres del Tresor i en altres modalitats de deute públic.*

Les entitats gestores del mercat de deute públic en anotacions en compte estan obligades a retenir i ingressar al Tresor, com a substituïts del contribuent, l'import d'aquest impost corresponent als rendiments de les lletres del Tresor i altres valors representatius del deute públic que estableixi el ministre d'Hisenda obtinguts per inversors no residents a Espanya, sense establiment permanent, sempre que no siguin aplicables les exempcions sobre els rendiments procedents dels diferents instruments del deute públic que preveu aquesta Llei.

CAPÍTOL V

Entitats en règim d'atribució de rendes

Article 34. *Entitats en règim d'atribució de rendes.*

1. Les entitats a què es refereix l'article 7 d'aquesta Llei que comptin entre els seus membres amb contribuents d'aquest impost han d'aplicar el que disposa la secció 2a del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, amb les especialitats que preveu aquest capítol segons es tracti d'entitats constituïdes a Espanya o a l'estranger.

2. Així mateix, els membres de les entitats a què es refereix l'apartat anterior que siguin contribuents d'aquest impost han d'aplicar les especialitats recollides en aquest capítol.

SECCIÓ 1a ENTITATS EN RÈGIM D'ATRIBUCIÓ DE RENDES CONSTITUÏDES A ESPANYA

Article 35. *Entitats que realitzen una activitat econòmica.*

En el cas d'entitats en règim d'atribució de rendes que desenvolupin una activitat econòmica en territori espanyol, els membres no residents en territori espanyol són contribuents d'aquest impost amb establiment permanent.

Article 36. *Entitats que no realitzen una activitat econòmica.*

1. En el cas d'entitats en règim d'atribució de rendes que no desenvolupin una activitat econòmica en territori espanyol, els membres no residents en territori espanyol són contribuents d'aquest impost sense establiment permanent, i la part de renda que els sigui atribuïble es determina d'acord amb les normes del capítol IV.

2. En aquest supòsit, i sense perjudici del que disposa l'apartat 3, l'entitat en règim d'atribució de rendes està obligada a ingressar a compte la diferència entre la part de la retenció suportada que correspongui al membre no resident i la retenció que hauria resultat si s'hagués aplicat directament sobre la renda atribuïda el que disposa l'article 31.

3. Si es tracta de transmissions de béns immobles situats en territori espanyol, quan algun dels membres de l'entitat en atribució de rendes no sigui resident en territori espanyol, l'adquirent ha de practicar, sobre la part de la contraprestació acordada que correspongui als membres esmentats, la retenció que resulti per aplicació de l'article 25.2.

4. El ministre d'Hisenda ha de determinar la forma, el lloc i els terminis en què s'ha de complir l'obligació esmentada a l'apartat 2.

SECCIÓ 2a ENTITATS EN RÈGIM D'ATRIBUCIÓ DE RENDES CONSTITUÏDES A L'ESTRANGER

Article 37. *Entitats en règim d'atribució de rendes constituïdes a l'estranger.*

Tenen la consideració d'entitats en règim d'atribució de rendes les entitats constituïdes a l'estranger la naturalesa jurídica de les quals sigui idèntica o anàloga a la de les entitats en atribució de rendes constituïdes d'acord amb les lleis espanyoles.

Article 38. *Entitats amb presència en territori espanyol.*

1. Quan una entitat en règim d'atribució de rendes constituïda a l'estranger realitzi una activitat econòmica en territori espanyol, i tota o una part d'aquesta es desenvolupi, de manera continuada o habitual, mitjançant instal·lacions o llocs de treball de qualsevol índole, o hi actuï a través d'un agent autoritzat per contractar, en nom i per compte de l'entitat, és contribuent d'aquest impost i ha de presentar, en els termes que estableixi el ministre d'Hisenda, una autoliquidació anual de conformitat amb les regles següents:

1a La base imposable està constituïda per la part de la renda, sigui quin sigui el lloc de la seva obtenció, determinada de conformitat amb el que estableix l'article 90 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, que sigui atribuïble als membres no residents de l'entitat.

2a La quota íntegra es determina aplicant sobre la base imposable el tipus de gravamen del 35 per cent.

3a Aquesta quota es minora aplicant les bonificacions i les deduccions que permet l'article 19.4 per als contribuents que operen mitjançant un establiment permanent, així com els pagaments a compte, sempre en la part corresponent a la renda atribuïble als membres no residents.

2. Aquestes entitats han de presentar la declaració informativa a què es refereix l'article 91 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, per la part de la renda que sigui atribuïble als membres residents de l'entitat.

3. Els contribuents a què es refereix l'apartat 1 anterior estan obligats a fer pagaments fraccionats a càrrec d'aquest impost, autoliquidar i ingressar l'import en les condicions que es determinin per reglament.

4. En el cas que algun dels membres no residents de les entitats a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article invoqui un conveni de doble imposició, es considera que les quotes satisfetes per l'entitat van ser satisfetes per aquests en la part que els correspongui.

Article 39. Entitats sense presència en territori espanyol.

1. Quan una entitat en règim d'atribució de rendes constituïda a l'estranger obtingui rendes en territori espanyol sense dur-hi a terme una activitat econòmica en la forma que preveu l'apartat 1 de l'article anterior, els membres no residents en territori espanyol són contribuents d'aquest impost sense establiment permanent i la part de renda que els sigui atribuïble es determina d'acord amb el que disposa el capítol IV.

2. A les retencions o ingressos a compte sobre les rendes que obtinguin en territori espanyol no els és aplicable el que disposa l'article 90.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març. Les retencions o ingressos a compte es practiquen de la manera següent:

a) Si s'acredita al pagador la residència dels membres de l'entitat i la proporció en què se'ls atribueix la renda, s'aplica a cada membre la retenció que correspongui segons les circumstàncies esmentades d'acord amb el seu impost respectiu.

b) Quan el pagador no entengui acreditades les circumstàncies descrites al paràgraf anterior, ha de practicar la retenció o l'ingrés a compte d'acord amb les normes d'aquest impost, sense considerar el lloc de residència dels seus membres ni les exempcions que preveu l'article 14. El tipus de retenció és el que correspongui d'acord amb l'article 25.1.

Quan l'entitat en règim d'atribució de rendes estigui constituïda en un país o territori qualificat per reglament de paradís fiscal, la retenció a aplicar ha de seguir en tot cas la regla que estableix el paràgraf anterior.

La retenció o l'ingrés a compte és deduïble de la imposició personal del soci, hereu, comuner o partícip, en la mateixa proporció amb què s'atribueixen les rendes.

3. Si es tracta de transmissions de béns immobles situats en territori espanyol, quan algun dels membres de l'entitat en atribució de rendes no sigui resident en territori espanyol, l'adquirent ha de practicar, sobre la part de la contraprestació acordada que correspongui als membres esmentats, la retenció que resulti per aplicació de l'article 25.2.

4. Les entitats a què es refereix aquest article no estan sotmeses a les obligacions d'informació a què es refereix l'article 91 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

CAPÍTOL VI**Gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents****Article 40. Subjecció.**

Les entitats no residents que siguin propietàries o posseeixin a Espanya, per qualsevol títol, béns immobles o drets reals de gaudi sobre aquests, estan subjectes a l'impost mitjançant un gravamen especial.

Article 41. Base imposable.

1. La base imposable del gravamen especial està constituïda pel valor cadastral dels béns immobles. Quan no existeix valor cadastral, s'utilitza el valor determinat d'acord amb les disposicions aplicables als efectes de l'impost sobre patrimoni.

2. En els supòsits en què una entitat no resident partícip en la titularitat dels béns o drets juntament amb una

altra o altres persones o entitats, el gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents a Espanya és exigible per la part del valor dels béns o drets que correspongui proporcionalment amb la seva participació en la titularitat d'aquells.

Article 42. Exempcions.

1. El gravamen especial sobre béns immobles no és exigible a:

a) Els estats i les institucions públiques estrangeres i els organismes internacionals.

b) Les entitats amb dret a l'aplicació d'un conveni per evitar la doble imposició internacional, quan el conveni aplicable contingui una clàusula d'intercanvi d'informació, i sempre que les persones físiques que en última instància posseeixin, de manera directa o indirecta, el capital o patrimoni de l'entitat, siguin residents en territori espanyol o tinguin dret a l'aplicació d'un conveni per evitar la doble imposició que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació.

Per aplicar l'exempció a què es refereix aquest paràgraf, les entitats no residents estan obligades a presentar una declaració en la qual s'especifiquin els immobles situats en territori espanyol que posseeixin, així com les persones físiques tenidores últimes del seu capital o patrimoni, fent-hi constar la residència fiscal, la nacionalitat i el domicili de la pròpia entitat i de les persones físiques esmentades. A la declaració, que s'ha de presentar a l'administració o delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en l'àmbit territorial de la qual estigui situat l'immoble, s'hi ha d'adjuntar una certificació de la residència fiscal de l'entitat i dels titulars finals persones físiques, expedida per les autoritats fiscals competents de l'Estat de què es tracti. La declaració s'ha de presentar en el mateix termini previst per a l'ingrés de l'impost.

c) Les entitats que desenvolupin a Espanya, de manera continuada o habitual, explotacions econòmiques diferenciables de la simple tinença o arrendament de l'immoble, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

d) Les societats que cotitzin en mercats secundaris de valors oficialment reconeguts.

e) Les entitats sense ànim de lucre de caràcter benèfic o cultural, reconegudes d'acord amb la legislació d'un Estat que tingui subscript amb Espanya un conveni per evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació, sempre que els immobles s'utilitzin en l'exercici de les activitats que constitueixin el seu objecte.

2. Quan les condicions de residència dels socis, partícips o beneficiaris de l'entitat no resident a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat anterior es compleixen parcialment, la quota del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents a Espanya es redueix en la proporció que correspongui a la participació en l'entitat corresponent als socis, partícips o beneficiaris, que compleixin les condicions de residència exigides.

Article 43. Tipus de gravamen.

El tipus del gravamen especial és del 3 per cent.

Article 44. Deduïbilitat del gravamen.

La quota del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents té la consideració de despesa deduïble als efectes de la determinació de la base imposable de l'impost que, si s'escau, correspondria d'acord amb els articles anteriors d'aquesta Llei.

Article 45. Meritació i declaració.

1. El gravamen especial es merita a 31 de desembre de cada any i s'ha de declarar i ingressar el mes de gener següent a la meritació, en el lloc i la forma que s'estableixin.

2. La falta d'autoliquidació i ingrés pels contribuents del gravamen especial en el termini que estableix l'apartat 1 dona lloc a la seva exigibilitat pel procediment de constrenyiment sobre els béns immobles, i és títol suficient per iniciar-lo la certificació expedida per l'Administració tributària del venciment del termini voluntari d'ingrés sense que s'hagi ingressat l'impost i de la seva quantia.

CAPÍTOL VII

Opció per a contribuents residents en altres estats membres de la Unió Europea

Article 46. *Opció per a contribuents residents en altres estats membres de la Unió Europea.*

1. El contribuent per aquest impost, que sigui una persona física resident d'un Estat membre de la Unió Europea, sempre que s'acrediti que té fixat el domicili o la residència habitual en un Estat membre de la Unió Europea i que ha obtingut durant l'exercici a Espanya per rendiments del treball i per rendiments d'activitats econòmiques, com a mínim, el 75 per cent de la totalitat de la seva renda, pot optar per tributar en qualitat de contribuent per l'impost sobre la renda de les persones físiques, sempre que aquestes rendes hagin tributat efectivament durant el període per l'impost sobre la renda de no residents.

2. La renda gravable està constituïda per la totalitat de les rendes obtingudes a Espanya pel contribuent que s'acull al règim opcional que regula aquest article. Les rendes es computen pels seus imports nets, determinats d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

3. El tipus de gravamen aplicable és el tipus mitjà resultant d'aplicar les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques a la totalitat de les rendes obtingudes pel contribuent durant el període, amb independència del lloc on s'hagin produït i sigui quina sigui la residència del pagador, tenint en compte les circumstàncies personals i familiars que hagin estat degudament acreditades.

El tipus mitjà de gravamen s'expressa amb dos decimals.

4. La quota tributària és el resultat d'aplicar el tipus mitjà de gravamen a la part de base liquidable, calculada de conformitat amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, corresponent a les rendes obtingudes pel contribuent no resident en territori espanyol durant el període impositiu que es liquida.

5. Per a la determinació del període impositiu i la meritació de l'impost cal atènyer-se al que disposa el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, per als contribuents per aquest impost.

6. Les persones físiques a les quals sigui aplicable el règim opcional que regula aquest capítol no perden la seva condició de contribuents per l'impost sobre la renda de no residents.

7. El règim opcional no és aplicable en cap cas als contribuents residents en països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals.

8. Els contribuents per aquest impost que formin part d'alguna unitat familiar de les que estableix l'article 84.1 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, poden sol·licitar que el règim opcional regulat en aquest article els sigui aplicat tenint en compte les normes sobre tributació conjunta que conté el títol VI del mateix text refós, sempre que es compleixin les condicions que s'estableixin per reglament.

9. S'ha de desplegar per reglament el contingut d'aquest règim opcional.

CAPÍTOL VIII

Altres disposicions

Article 47. *Successió en el deute tributari.*

En els supòsits de mort del contribuent, els successors del causant queden obligats a complir les obligacions tributàries pendents d'aquell per aquest impost, amb exclusió de les sancions, d'acord amb l'article 39.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 48. *Responsabilitat patrimonial del contribuent.*

Els deutes tributaris per l'impost sobre la renda de no residents tenen la mateixa consideració que els esmentats a l'article 1365 del Codi civil i, en conseqüència, els béns de guanys han de respondre directament davant la hisenda pública pels deutes que, per aquest concepte, hagin estat contrets per qualsevol dels cònjuges.

Article 49. *Infraccions i sancions.*

Les infraccions tributàries en aquest impost es qualifiquen i se sancionen d'acord amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 50. *Ordre jurisdiccional.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, amb l'exhauriment previ de la via economicoadministrativa, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i de dret que se suscitin entre l'Administració i els contribuents, retenidors i altres obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Article 51. *Liquidació provisional.*

1. Els òrgans de gestió tributària poden girar la liquidació provisional que escaigui, d'acord amb el que disposen els articles 133 i 139 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. El que assenyala l'apartat anterior s'entén sense perjudici de la comprovació i investigació posterior que pugui dur a terme l'Administració tributària.

Article 52. *Deducció de pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Quan un contribuent adquireix la seva condició per canvi de residència, tenen la consideració de retencions o ingressos a càrrec d'aquest impost els pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques practicats des de l'inici de l'any fins que s'acrediti davant l'Administració tributària el canvi de residència, quan aquests pagaments a compte corresponguin a rendes subjectes a aquest impost percebudes pel contribuent.

Article 53. *Normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.*

1. En les transmissions o reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva estan obligades a practicar retenció o ingrés a compte per aquest impost, en els casos i en la forma que s'estableixi per reglament, les entitats gestores, administradores, dipositàries, comercialitzadores o qualsevol altra encarregada de les operacions esmentades.

Es pot establir per reglament l'obligació d'efectuar pagaments a compte a càrrec del transmissor d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, amb

el límit del 20 per cent de la renda obtinguda en les transmissions.

2. Als efectes de l'obligació de retenir sobre els rendiments implícits del capital mobiliari, a càrrec d'aquest impost, aquesta retenció l'han de fer les persones o entitats següents:

a) En els rendiments obtinguts en la transmissió o reembossament dels actius financers sobre els quals s'hagi establert per reglament l'obligació de retenir, el retenidor és l'entitat emissora o les institucions financeres encarregades de l'operació.

b) En els rendiments obtinguts en transmissions relatives a operacions que no es documentin en títols, així com en les transmissions encarregades a una institució financera, el retenidor és el banc, la caixa o l'entitat que actuï per compte del transmissor.

c) En els casos no recollits en els paràgrafs anteriors, és obligatòria la intervenció d'un fedatari públic que practiqui la retenció corresponent.

3. Per procedir a l'alienació o obtenció del reembossament dels títols o actius amb rendiments implícits que hagin de ser objecte de retenció, se n'ha d'acreditar l'adquisició prèvia amb intervenció dels fedataris o institucions financeres esmentades a l'apartat anterior, així com el preu al qual es va realitzar l'operació.

L'emissor o les institucions financeres encarregades de l'operació que, d'acord amb el paràgraf anterior, no hagin d'efectuar el reembossament al tenidor del títol o actiu han de constituir per la quantitat esmentada un dipòsit a disposició de l'autoritat judicial.

4. Els fedataris públics que intervinguin o mediïn en l'emissió, la subscripció, la transmissió, el canvi, la conversió, la cancel·lació i el reembossament d'efectes públics, valors o qualssevol altres títols i actius financers, així com en operacions relatives a drets reals sobre aquells, estan obligats a comunicar aquestes operacions a l'Administració tributària presentant una relació nominal de subjectes interventors amb indicació del seu domicili i número d'identificació fiscal, classe i número dels efectes públics, valors, títols i actius, així com del preu i la data de l'operació, en els terminis i d'acord amb el model que determini el ministre d'Hisenda.

La mateixa obligació recau sobre les entitats i els establiments financers de crèdit, les societats i agències de valors, els altres intermediaris financers i qualsevol persona física o jurídica que es dediqui habitualment a la intermediació i la col·locació d'efectes públics, valors o qualssevol altres títols d'actius financers, índexs, futurs i opcions sobre ells; fins i tot els documents mitjançant anotacions en compte, respecte de les operacions que impliquin, directament o indirectament, la captació o col·locació de recursos a través de qualsevol classe de valors o efectes.

Així mateix, estan subjectes a aquesta obligació d'informació les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva respecte de les accions i participacions a les institucions esmentades.

Les obligacions d'informació que estableix aquest apartat s'entenen complertes respecte a les operacions sotmeses a retenció que s'hi esmenten, amb la presentació de la relació de perceptors, ajustada al model oficial del resum anual de retencions corresponent.

5. S'ha de comunicar a l'Administració tributària l'emissió de certificats, resguards o documents representatius de l'adquisició de metalls o objectes preciosos, títols de valor filatèlic o peces de valor numismàtic, per les persones físiques o jurídiques que es dediquin habitualment a la promoció de la inversió en aquests valors.

6. El que disposen els apartats 2 i 3 anteriors és aplicable en relació amb l'obligació de retenir o d'ingressar a compte que s'estableixi per reglament respecte a les transmissions d'actius financers de rendiment explícit.

Disposició transitòria única. *Disposicions transitòries del text refós de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.*

Les disposicions transitòries segona, cinquena, novena i desena del text refós de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, són aplicables als contribuents sense establiment permanent que siguin persones físiques.

Disposició final primera. *Habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot:

- Modificar els tipus de gravamen.
- Modificar els límits quantitativs i els percentatges fixos.
- Introduir i modificar les normes necessàries per complir les obligacions derivades del Tractat de la Unió Europea i del dret que en derivi.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

1. S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. Els models de declaració d'aquest impost i els dels seus pagaments a compte els ha d'aprovar el ministre d'Hisenda, que n'ha d'establir la forma, el lloc i els terminis per a la presentació, així com els supòsits i les condicions de la presentació per mitjans telemàtics.

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

4673 *REIAL DECRET 339/2004, de 27 de febrer, sobre acreditació d'instituts de recerca sanitària.* («BOE» 63, de 13-3-2004.)

La Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, estableix a l'article 50 que s'ha de promoure la configuració d'instituts de recerca sanitària mitjançant l'associació de centres de recerca que han de ser acreditats pel Ministeri de Sanitat i Consum a proposta de l'Institut de Salut «Carlos III» o de les comunitats autònomes, pel procediment que s'estableixi reglamentàriament.

L'Estatut de l'Institut de Salut «Carlos III», aprovat pel Reial decret 375/2001, de 6 d'abril, assenyala a l'article 3 que a l'Institut, com a organisme d'acreditació científica i tècnica de caràcter sanitari, li correspon acreditar científicament i tècnicament les entitats i els centres que aconseguixin el nivell de serveis de salut pública i recerca que es determini reglamentàriament.

El Pla nacional de recerca científica, desenvolupament i innovació tecnològica (R+D+I) per al període 2004-2007, a l'àrea de biomedicina, proporciona un marc comú de referència per als organismes públics amb funcions de recerca i preveu diverses modalitats de participació d'aquests organismes, entre d'altres, la creació d'instituts de recerca biomèdica, que poden estar participats per les universitats, organismes públics de recerca, hospitals i